

Preot SIMION MLADIN

CATEDRALA ORTODOXĂ „SFÂNTA TREIME” DIN ARAD

Editura Arhiepiscopiei Aradului

Pictură interioară pronaos, Catedrala arhiepiscopală. Pictor bisericesc prof. dr. Cezar Cătălin Băluț

Cuvânt înainte

A devenit demult un obicei ca un edificiu monumental, dar poate și unul mai modest, să fie înscris, în afara cărților sau registrelor administrației publice, ca orice imobil și teren și într-o carte proprie, care pe lângă datele privind cele materiale să cuprindă, cu precădere, pe cele spirituale. Și dacă fie unele, fie altele dintre date lipsesc, să fie create sau chiar inventate. Din această situație se poate și mai bine intui oportunitatea sau necesitatea construcției, iar cu timpul apare și aceea a lansării de legende sau mai bine zis a unor istorisiri ale căror eroi devin frecvent chiar autorii lor, unii cu adevărat vrednici, alții prin popularizarea pentru un anumit aport. Se poate socoti că în cazul de față, adică al înălțării noii catedrale arădene, nu se pot invoca unele sau altele dintre nume de ostenitori, ci întreg poporul cel dreptcredincios, care prin această realizare și-a mărturisit evlavia. De aceea, într-o nișă aparte de cea tradițională în Sfânta Masă a altarului, care e rezervată hrisovului însoțitor al Sfintelor Moaște, ce confirmă istoria Catedralei și care este inaccesibilă fără numai în ca-

† TIMOTEI, Arhiepiscopul Aradului

zuri extreme și doar cu binecuvântare arhierească, se află și cea menționată, dar ferecată și ea, deschizându-se la răstimpuri când cere a primi nume peste nume ale celor ce se înveșnicesc prin osteneala depusă la temelia și înălțarea bisericii: ctitori, binefăcători, donatori, miluitori și alții, de la mecenazi până la cei asemenea văduvei cu doi bănuți din Sfânta Evanghelie (cf. Marcu 12, 42), mereu jertfitori pentru împodobirea ei. Pe marginea pecetluirii Sfântului Prestol cartea de față purcede la inserarea numelor celor ce poate s-ar fi convenit să încapă în nișele amintite și să fie făcute cunoscute doar la răstimpuri pentru între-

ținerea pietății la aceleași cote, care au dus odinioară la înălțarea sfântului locaș închinat Sfintei Treimi, implicit la arătarea slavei Sfintei Biserici a Mântuitorului Iisus Hristos.

Am adăuga și legenda care apare legată mai mult de ctitoria care a înlesnit zidirea prezentată de însuși Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel cu ocazia târnosirii drept prima Catedrală înălțată după Revoluția română din 1989, într-o nouă Românie; dar rămâne ca ea să se contureze, cum se întâmplă firesc pe măsura trecerii timpului, care înregistrează mereu date noi și lămuritoare pentru cele mai vechi. Fiecare dintre cei ce înșiși s-au zidit ca niște pietre vii în această casă duhovnicească, cum zice apostolul (I Petru 2, 5), va așeza odată cu numele o întreagă cronică sau mai bine zis mărturia unei trăiri personale aici în chivotul sacru al bisericii spre pomenire perpetuă. Dar, oare câte s-ar putea recupera dintre datele nenumărate ca stelele cerului sau ca nisipul mării, după o expresie biblică (Facere 22, 17). Doar ochiul lui Dumnezeu cel ce vede toate poate să știe cele ascunse înlăuntrul fiecăruia și să le facă a-

rătate la vremea recompensei (cf. Matei 6, 6). În contextul celor arătate comentariul unui învățat român la Cartea Numerilor, capitolul al șaptelea sună așa: „Abia acum înțeleg expresia: «Frumusețile tănuite ale Bibliei». Sunt în Biblie cărți întregi – Leviticul, Numeri, chiar părți din Exod – unde nu e decât «material». Pagini de-a rândul se vorbește despre cum și din ce trebuie făcut cortul întâlnirii (n.n. adică Templul sfânt) sau în ce va consta jertfa. Detalii de ritual, material mort, îți spui. Și totuși, materialul acesta capătă ritm, se organizează. O aceeași descriere, cu aceleași detalii, revine, prefăcându-se într-o incantație. Când a isprăvit Moise de așezat cortul, căpeteniile încep să-și aducă darurile pentru altar. În prima zi vine fiul lui Aminadab: „El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de 70 de sicli, după siclul sfântului locaș, amândouă pline cu floare de făină... O dată, de două ori, de douăsprezece ori. E exasperant!... Și deodată simți ce frumos este”. (Constantin Noica, *Jurnal filozofic*, București, 1990, pp. 86 – 87). Se cuvine dar a aduce mulțumire tuturor celor ce au făcut asemenea celor din Ve-

chiul Așezământ. Drept aceea și cartea ce se îmbie spre citire sau însușire prin osteneala autorului însuși, cel ce de la început a fost răspunzător de lucrările construcției și actual administrator al Catedralei arădene, părintele Simion Mladin, secondat de alți doi slujitori ai acesteia, preoții Gheorghe Gogan și Mircea Bupte, toți împreună și strădalnici în Centrul eparhial, având concursul și al Permanenței Consiliului eparhial, ca și al plenului acestuia, precum și al Adunării eparhiale și al membrilor unui Comitet de sprijin al construcției, instituit pentru veghere asupra complexității celor cerute de o asemenea întreprindere, neuitând oficialitățile locale și centrale și întreaga obște, nu s-a întocmit spre lauda cuiva, ci spre o minimă informare asupra unei opere de anvergură pentru oricare dintre cei preocupați și poate chiar și pentru cei nepreveniți, în privința casei Domnului pe pământ, în mod concret în centrul cetății. Urmând cursul bogatei expuneri nutrim certitudinea înălțării noastre spirituale prin călăuzirea în taina acestui sfânt lăcaș, potrivit cuvintelor rugăciunii Utreniei din Postul Mare: „În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce

ești ușă cerească, deschide nouă ușă milei tale”. Darea la lumină a acestei cărți se face în pragul împlinirii deceniului de la încheierea lucrărilor de construcție a Catedralei Aradului și totodată, în toiuul celor de pictură și finisare. Se împlinesc opt decenii de la înfripirea visului înaintașilor arădeni privind realizarea acestui obiectiv reprezentativ pe multiple planuri pentru municipiu și întregul ținut.

Mulțumind Bunului Dumnezeu pentru bucuria de a vedea lucrul aproape săvârșit și având nădejdea grijii față de el din partea generațiilor viitoare, încredințați de binecuvântarea ce se revarsă peste toți cei ce intră și se închină în acest sfânt locaș, înălțăm rugăciunea cunoscută a încheierii Sfintei Liturghii, stăruind asupra cuvintelor încurajatoare: „Plinătatea Bisericii Tale o păzește; sfințește-i pe cei ce iubesc frumusețea (bună-cuviința) casei Tale; Tu, pe aceștia îi răsplătește, preamărindu-i cu dumnezeiasca Ta putere și nu ne părăsi pe noi, cei ce nădăduim întru Tine”. Dumnezeu să binecuvinteze pe toți cititorii ei spre mult spor duhovnicesc.

† TIMOTEI
Arhiepiscop al Aradului

Scurtă prezentare a vechilor catedrale eparhiale

Denumirea de „*catedrală*” își are izvorul în etimologia cuvântului „*catedră*” – în sensul de estradă sau loc de unde cadrele didactice și oratorii își țineau discursurile. Catedrala este „*catedra episcopului*” prin care există biserica potrivit cuvântului Sfântului Ciprian al Cartaginei „*unde este biserica acolo este episcopul*” și unde episcopul „*drept învață cuvântul adevărului*.” Așadar, catedrala este biserica reprezentativă a unei eparhii, în care slujește episcopul împreună cu preoții rânduiți pentru această slujire, ei numindu-se „*preoți ca-*

tedrali”, termenul fiind introdus în vocabularul limbii române abia în secolul al XIX-lea.

Cel dintâi episcop al Aradului atestat documentar prin diploma împărătească din 18 septembrie 1706 este Isaia Diacovici. Acesta reorganizează prima biserică ortodoxă construită în Arad în timpul domniei lui Matei Corvin (1458-1490), pe terenul de astăzi al „*Collegiului Național Moise Nicoară*”. Terenul aparținea cetății Aradului, centru militar deosebit de important al acelor vremuri, biserica devenind *prima Catedrală episcopală a Aradului*.^[1]

Modesta catedrală arădeană a devenit neîncăpătoare de-a lungul timpului, motiv pentru care a început colecta de bani cu scopul ridicării altei catedrale mai mari. Acest deziderat este atribuit episcopului Pavel Avacumovici (1786-1815) al nouălea episcop al Aradului. Construcția a fost finalizată în anul 1791 conform unei inscripții în slavonă și a păstrat hramul celei dintâi „*Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul*”, putând fi socotită *a doua catedrală episcopală a Aradului*.^[2]

În timpul Revoluției din 1848 catedrala arădeană a fost supusă

Prima Catedrală episcopală a Aradului

Vechea Catedrală episcopală a Aradului

unui bombardament al generalului austriac Berger. Deși reparată cu mari eforturi financiare, n-a rezistat vitregiei vremurilor. În 1857 terenul a fost expropriat iar în anul 1861 catedrala a fost demolată pe motiv că incomodează aplicațiile militare ale fortăreței de pe Mureș.

Episcopul Procopie Ivașcovici (1853-1873) a inițiat o colectă pentru ridicarea altei catedrale episcopale și, cu fondurile obținute, a cumpărat teren de la primăria orașului în actuala Piață a Catedralei și a ridicat o biserică deosebită. În ajunul Înălțării Sfintei Cruci a anului 1865, prin diploma cezaro-crăiască, a primit în jurisdicție și o parte a românilor bănă-

teni, iar la 17 septembrie 1865 biserica fiind ridicată, a sfințit-o, putând fi socotită *a treia catedrală episcopală arădeană*. Întreținută cu deosebită jertfelnicie, frumoasa, monumentală și impunătoare catedrală, îndeplinea un dublu rol: Biserica parohială a cartierului Pârnea și Catedrală episcopală.^[3]

Circumstanțele determinate de Primul Război Mondial, rolul important al Episcopiei Aradului prin reprezentanții ei la Marea Unire de la 1918 și realizarea României mari, au electrizat conștiințele credincioșilor arădeni și a noilor autorități de stat, pentru ridicarea unei noi catedrale, reprezentative realităților sociale și religioase, în peisajul central al orașului, care să exprime visul de veacuri al reîntregirii. Deși s-au demarat acțiuni pentru străngeri de fonduri inițiate de episcopul Grigore Gh. Comșa, în anul 1934, visul s-a năruit din pricina celui de-Al Doilea Război Mondial și a inflației ce a urmat.

O altă încercare de a ridica o nouă catedrală episcopală a fost reluată de episcopul Visarion Aștileanu (1973-1984), după proiectul arhitectului Miloș Cristea, în anul 1970, dar fără sorti de izbândă, cu siguranță datorită împrejurărilor.^[4]

Dezlănțuirea spiritualității românești arădene cu sorți de izbândă, s-a produs în decembrie 1989 prin „biruința asupra celor potrivnici” ce doreau suprimarea credinței strămoșești și înrobirea acestui popor.

Primul gând al zecilor de tineri jertfii în acele zile de libertate, care a fulgerat mintea miilor de cetățeni ai Aradului, s-a concretizat prin ofranda cinstirii eroilor Revoluției. Cinstirea lor s-a făcut prin prima slujbă de pomenire în fața Palatului administrativ arădean, săvârșită de un sobor de preoți delegați ai Chiriarhului Preasfințitului Episcop Timotei. Al doilea gând s-a materializat prin pro-

punerea ridicării unei catedrale episcopale închinată eroilor Revoluției din decembrie 1989 și tuturor eroilor neamului românesc, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și închisori, pentru libertatea și demnitatea neamului și slava Sfintei Biserici.

Concretizarea ideii de construcție a viitoarei catedrale

La scurtă vreme după evenimentele din 1989, ideea construirii Catedralei la Arad a prins contur, fiind prelucrată de către Chiriarh în Permanența Consiliilor Eparhiale, la protopopiate prin con-

ferințele preoțești și susținută de către noua administrație a județului și municipiului Arad.

În vara anului 1990 a avut loc prima întâlnire a noilor autorități județene și locale în demersul construirii Catedralei, la reședința Chiriarhului. Delegația a fost formată din subprefectul județului, ec. Ioan Cuzman și deputatul Aristide Silviu Dragomir, care au dat asigurări în ceea ce privește implicarea pozitivă a administrației locale și centrale în demersurile ce aveau să creioneze în timp și spațiu noua catedrală.

După ce hotărârea construirii catedralei a fost semnată de către Chiriarh și factorii responsabili ai autorităților locale, s-a trecut la alegerea locului oferit de administrația locală.

Alegerea amplasamentului viitoarei catedrale

Pentru fixarea amplasamentului au avut loc discuții între conducerea episcopiei și autoritățile competente, sondaje de opinii în rândul credincioșilor, care au generat soluții cu susținători și adversari, informații incomplete și chiar denaturate în mass-media, uneori sub patronajul specialiștilor competenți în construcții și arhitectură.

Conducerea Episcopiei Aradului a ținut seama pe cât a fost cu putință de toate cerințele de atunci. S-ar fi dorit punerea în valoare a frumuseții lacului din zona Podgoria, în care să se reflecte catedrala, ea însăși simbolizând o corabie pe marea vieții, dar varianta n-a fost agreată, motivându-se cos-

Amplasamentul noii Catedrale. Anul 1991

turele prea ridicate pentru construcție. Centrul eparhial a încredințat apoi Institutului de Proiectări Arad întocmirea unor studii de amplasament, din care au rezultat 10 variante posibile. Pentru a nu tensiona bunele relații cu administrația locală s-a așteptat limpezirea convulsiilor; nu s-au impus soluții dar s-au propus cu responsabilitatea conștientă de a afirma ce este sau nu conform cu tradiția ortodoxă.

Sfintirea pietrei de temelie a noii Catedrale

Aceste considerații privind amplasamentul catedralei au fost petcetuite de cuvintele Chiriarhului: „o catedrală se înalță nu după slaba noastră pricepere, ci după credința, nădejdea și dragostea acelorora pentru care ea este în suflet, acolo unde o așează rugăciunea omenească și vrerea dumnezeiască”.

Rugăciunile miilor de credincioși au fost ascultate de Dumnezeu iar vrerea omenească a ales ca loc de construcție a catedralei, parcul din fața Palatului C.F.R., ce găzduia un obelisc al ostașului sovietic care odată cu începerea lucrărilor a fost mutat în cimitirul „Pomenirea”.

Sfintirea locului viitoareii catedrale

În ziua de 24 noiembrie a anului 1991 s-au împlinit la Arad cuvintele Sfântului Apostol Petru: „Iată pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina” (I Petru II, 6). Cel de-al 24-lea episcop al Aradului, în al 7-lea an al arhipăstoririi Sale, Preasfințitul Episcop Dr. Timotei Seviu, venit de la Timișoara pe meleagurile de unde își are obârșia a oficiat slujba de sfințire a locului și pu-

Slujba de sfințire și punerea pietrei de temelie a noii Catedrale. 24 noiembrie 1991

nerea pietrei de temelie însoțit de Preasfințitul Emilian Birdaș, episcop vicar al eparhiei, preoți și diaconi, de față fiind o mulțime de credincioși din întreaga eparhie și reprezentanți ai autorităților județene și locale.

Începutul construcției

După festivitatea de sfințire a locului a urmat organizarea ansamblului urbanistic spre a deveni favorabil construcției: mutarea obeliscului amintit în cimitirul Pomenirea din municipiul Arad; devierea pâraului „Mureșel” ce traversa spațiul construibil

prin mijloc; îmbunătățirea terenului de fundare și obținerea actelor de concesiune a terenului aferent construcției, alegerea proiectantului și a constructorului.

Desemnarea proiectantului și a constructorului

Pentru alegerea proiectului construcției catedralei s-au organizat mai multe competiții naționale. Câștigătorul a fost desemnat de către o comisie prezidată de arhitectul Ascanio Damian (1914-2005). Acesta a fost Institutul de Proiectări S.C. Proiect S.A. Arad, condus de arhitect Gheorghe

Membrii Comitetului de Sprijin pentru Construcția Catedralei

Seculici, proiectarea edificiului s-a încredințat arhitectului Ioan Hăprian, iar structura de rezistență inginerului Sorin Sorițeu.

Alegerea constructorului grandioasei lucrări s-a făcut printr-un

concurs de oferte, fiind câștigat de S.C. ICIM S.A, condus de director ing. Ioan Faur, care s-a angajat și a dus la îndeplinire oferta dintru început, de a returna lunar profitul convenit în favoarea construcției,

Pregătirea terenului de fundare a Catedralei

Pregătirea terenului de fundare a Catedralei

devenind astfel ctitor al acestei lucrări în cadrul ICIM.

Înființarea Comitetului de sprijin pentru construirea Catedralei

În anul 1992 s-a alăturat Chiriarhului și conducerii episcopiei, un grup de intelectuali, membrii marcantă ai cetății Aradului de diferite profesii: ingineri, profesori, juriști, arhitecți, economiști, reprezentanți ai unor societăți comerciale de prestigiu și ai unor firme de construcții cu experiență în domeniu, pentru a sprijini acțiunea de adunare a fondurilor și a oferi con-

sultanță de specialitate în domeniul organizatoric, juridic și de construcții.

Prin decizia Chiriarhului din 11 februarie 1992, grupul constituit s-a numit „Comitetul de sprijin pentru construcția Catedralei” și s-a întrunit cu regularitate în fiecare zi de joi a săptămânii, în sediul eparhial sau pe șantier, dacă era nevoie.

Repere tehnice ale construirii noii catedrale

Catedrala eparhială situată în extremitatea nordică a Bulevardului Revoluției este o clădire monu-

Fundația Catedralei

mentală, cu arhitectură reprezentativă ortodoxă și întregeste zestre arhitecturală a municipiului. Este proiectată într-un plan trilobat, cu o lungime de 57 m și o lățime cuprinsă între 25 m la intrare și 35 m în dreptul absidelor laterale.

Arhitectural este compusă dintr-o succesiune de volume paralelipipedice, cilindrice și sferice care prin intersecția lor crează un spațiu interior specific bisericii, cu o volumetrie marcată de o cupolă centrală cu o înălțime de 50 m și două turle cu înălțime de 35 m.

Catedrala astfel proiectată adăpostește în cele mai bune condiții de desfășurare a ritualului bisericesc peste 2.500 de credin-

cioși. Clădirea este proiectată pe două nivele, cel descris, superior, iar în partea inferioară, la demisol este prevăzut un „paraclis” cu toate dotările necesare unei biserici. Paraclisul este despărțit de o sală de festivități (ce poate găzdui în condiții optime peste 300 persoane) printr-un coridor de trecere, la care se adaugă în părțile laterale săli pentru birouri, patru

Chiriarhul și primii preoți slujitori

chilii pentru deservenții cultului și spații tehnice de deservire a tuturor funcțiunilor. Toate funcțiunile catedralei se desfășoară într-un volum de 43.000 m³, cu o arie de desfășurare de 3.450 m.²

Întreg anul 1993 a fost marcat de întocmirea documentelor de proiectare, obținerea autorizațiilor și încheierea contractului de execuție. Abia în anul 1994 s-au început lucrările de construcție a structurilor inferioare fundației, finalizate în primăvara anului 1995 prin turnarea șapei de egalizare, pe care s-a ridicat fundația catedralei.

Un aspect benefic, evaluat la acea vreme potrivit legislației în construcții, a fost dotarea catedralei

cu un adăpost antiatomic (ALA), investiție începută de Consiliul Județean Arad, dar care mai târziu a fost abandonată datorită modificărilor legislative apărute. Această investiție însă a fost un eșec, care a încărcat cu mult structura de rezistență a clădirii și bineînțeles costurile ulterioare până la terminarea construcției.

Primii slujitori ai noii catedrale

În urma consultărilor cu Comitetul de sprijin pentru construcția Catedralei, pentru buna coordonare a lucrărilor de construcție, pentru evidențierea încasărilor cât și pen-

Participarea credincioșilor la slujbele de la capela șantierului (bisericuță)

Preotul slujitor și credincioșii la slujba din bisericuța șantierului

tru efectuarea plăților către executant, prin decizie chiriarhală, au fost numiți cu data de 1 martie 1995 doi preoți slujitori ai catedralei: preotul Simion Mladin, administrator și preotul Gheorghe Gogan, economist al Catedralei iar inginerul Ioan Ardelean, diriginte de șantier.

După o vreme s-a mai adăugat slujitorilor și preotul Mircea Bupte înlocuit apoi de preotul dr. Mircea Florin Cricovean și arhidiacon Gheorghe Contraș. Scopul numirii a fost optimizarea managementului construcției catedralei eparhiale. Odată cu numirea celor doi slujitori, s-au evidențiat în gestiune separată a Centrului Eparhial toate lucrările de construcție cât și operațiunile financiar-contabile, pentru înlăturarea oricărei suspiciuni.

Ridicarea capelei și a clopotniței din incinta șantierului

Pentru o comunicare mai apropiată cu sponsorii construcției și credincioșii donatori, în anul 1995, prin bunăvoința constructorului și la inițiativa Chiriarhului, în șantierul construcției catedralei s-a ridicat o capelă „bisericuță” – cum a fost numită de credincioși ulterior, cu intrare din afara șantierului, împodobită într-un mod tradițional. A fost sfințită de către Preasfințitul Episcop Timotei la slujba Vecerniei din praznicul Schimbării la Față a anului 1995, răspunsurile la slujbă fiind date de corul parohiei Apateu, protopopiatul Ineu. Conducerea Uzinei de Vagoane Arad secția I, prin grija d-lui ing. Gheorghe Găvăjdan a turnat un clopot de aprox. 70 kg

pe care l-a dăruit acestei bisericuțe din șantier.

Bisericuța din șantier a fost deservită de către preoții municipiului Arad și preoți pensionari, prin rotație câteva luni, iar cu data de 1 martie 1996 de către preotul Simion Mladin, de la parohia Apateu, protopopiatul Ineu, numit secretar eparhial și preot catedral.

Demersuri pentru adunarea de fonduri

La acest început de zidire sufletească în jurul construcției noi

Catedrale s-au alăturat o mulțime de credincioși participând în duminici și sărbători la sfintele slujbe. Pentru sprijinul financiar care se aducea pentru construcție, s-a deschis o casierie care funcționa zilnic.

În scopul adunării de fonduri, s-au tipărit felicitări de Sfintele Sărbători, „O cărămidă pentru catedrală” și „Carnet de donator” – ce evidenția în fiecare lună suma donată. Înaintea amenajării spațiului din jurul catedralei, când bisericuța din șantier și-a împlinit menirea, a fost strămutată împreună cu clopotul în satul Bârzești, co-

Finalizarea structurii de rezistență a Catedralei

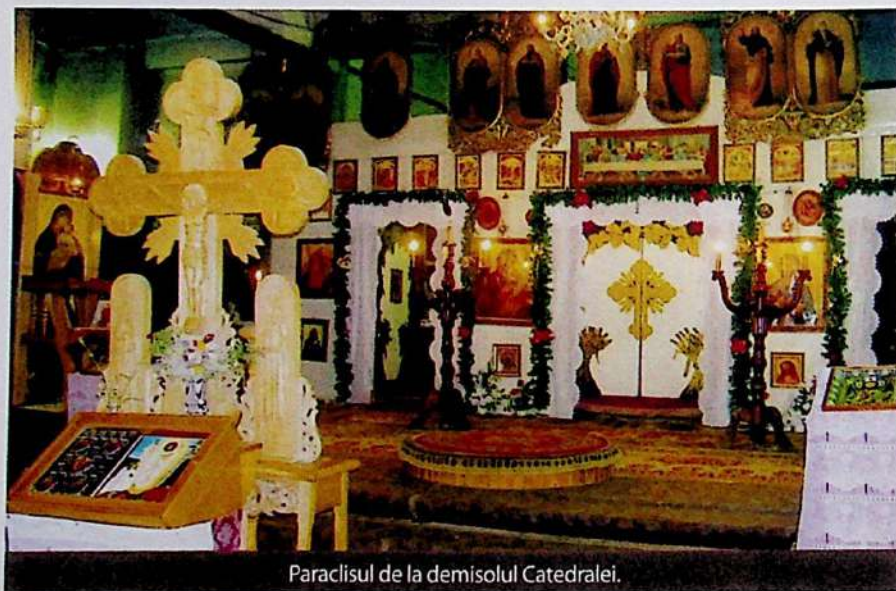
muna Archiș, din protopiatul Ineu. Numărul credincioșilor participanți la sfintele slujbe a crescut peste așteptări așa încât a fost necesară improvizarea unui cort în partea laterală din interiorul șantierului și dotarea cu sistem de sonorizare în curtea șantierului.

Amenajarea paraclisului la demisolul catedralei

Răspunzând numărului din ce în ce mai mare al credincioșilor participanți la slujbele de la bisericuța șantierului, constructorul a reușit în toamna anului 1996 să finalizeze construcția la cota ± 0 și a creat posibilitatea amenajării provizorii a unui spațiu de slujire la demisolul

catedralei. Amenajarea a fost sumară spre a nu cheltui din fondurile pentru construcție, fără tencuieli, încălzire și mobilier, dar benefică pentru o slujire neîntreruptă vreme de 12 ani, până când catedrala a fost pregătită pentru slujire. Sfințirea Paraclisului de la demisolul catedralei s-a făcut la data de 22 decembrie 1996, de către Preasfințitul Părinte episcop Dr. Timotei Sevcicu. Cu această ocazie s-a oficiat și primul parastas pentru ctitorii Catedralei și eroii Revoluției din 1989.

Pentru a răspunde nevoilor spirituale tot mai crescânde ale credincioșilor de la paraclisul noii catedrale, după Praznicul Învierii Domnului din anul 1997, Chiriarul a numit încă un preot catedral,

Paraclisul de la demisolul Catedralei.

Primii Ctitori ai Catedralei: Corneliu și Ruxandra de Bota (SUA)

Părintele Gheorghe Gogan, care de doi ani lucra deja la contabilitatea noii catedrale.

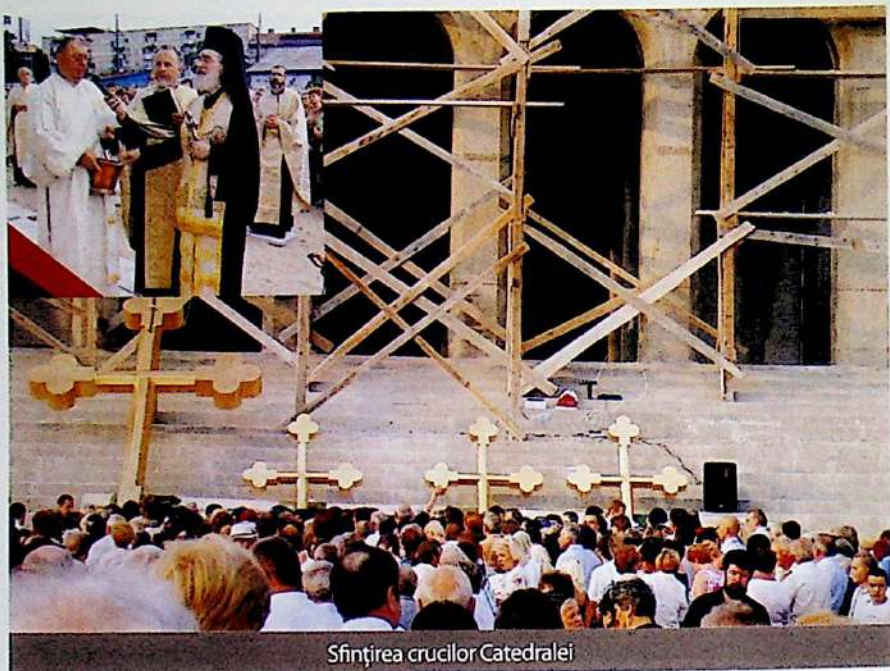
Primii ctitori ai catedralei

Prin grija Bunului Dumnezeu și implicarea concretă a părintelui Viorel Sasu, fost preot al eparhiei în parohia Arad Gai, protopopiatul Arad, atunci în Miramar-Florida SUA, Catedrala a fost sprijinită financiar de către o familie de români Corneliu și Ruxandra de Bota, din parohia P.C. Sale, cu suma de 210.000 \$, într-un moment dificil din punct de vedere financiar, ce a marcat

o etapă importantă în realizarea construcției. Donatorii au devenit astfel prim ctitori ai Catedralei și cetățeni de onoare ai municipiului Arad, împreună cu Părintele Viorel Sasu și preoteasa Rodica.

Înființarea fundației PRO-CATEDRALA

La scurt timp, impulsionați de gestul creștinesc al ctitorilor, cu recunoștință și prețuire, conducerea episcopiei a înființat fundația „Pro Catedrala Ruxandra și Corneliu de Bota” având ca unic scop: *adunarea de fonduri pentru construcția catedralei*. Activitatea acestei

Sfințirea crucilor Catedralei

fundatăii a fost coordonată de vrednicul de pomenire preot Ioan Popa, fost vicar eparhial și preot la parohia Arad Centru.

Fundația s-a dovedit foarte eficientă prin numărul mare de membri și activitatea adunării de fonduri.

Drumul parcurs etapă cu etapă în ridicarea catedralei, rămâne consemnat pe răbojul anilor ce urmează: finalizarea structurii de rezistență, închiderea perimetrală a zidurilor cu cărămizi, finalizarea lucrărilor la acoperiș, ridicarea turelor, confecționarea structurii metalice pe acoperiș și ture și ridicarea crucilor.

Confecționarea, sfințirea și ridicarea crucilor pe turele catedralei

Crucile în număr de patru au fost confecționate de către Uzina de Vagoane din Arad, prin bunăvoința unuia dintre cei mai de seamă donatori, Valeriu Blidar. Confecționarea crucilor a fost realizată din structură metalică placată prin sudură cu tablă de inox de 4 mm, cu următoarele dimensiuni: Crucea mare $L = 7,30$ m și $l = 3,5$ m; Crucile mici sunt egale $L = 3,5$ m și $l = 1,75$ m. Materialul necesar confecționării crucilor a fost donat de către D-l Mircea Frențiu și soția

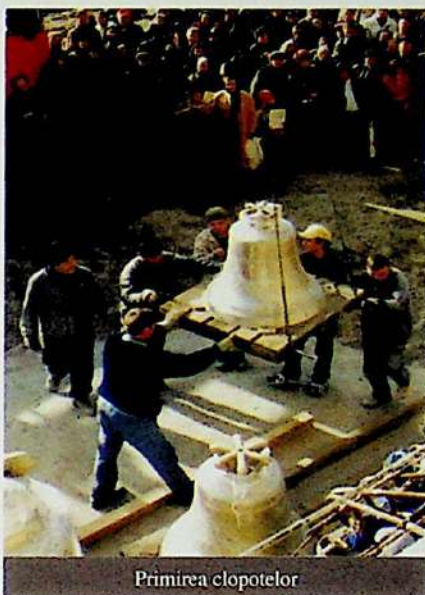
Livia. În vara anului 2006 au fost poleite cu aur de 24 K, prin electroliză, într-un atelier organizat în curtea catedralei, de către o firmă arădeană.

În data de 30 iulie 2006 au fost sfințite de către Chiriarch și un ales sobor de preoți și diaconi, iar în data de 3 august a aceluiași an au fost ridicate pe turle.

Confectionarea, primirea și sfințirea clopotelor

Clopoțele catedralei episcopale au fost turnate la una dintre cele mai de seamă turnătorii de clopote din Europa: Grass Mayer, din Innsbruck, Austria. Clopotul mare care cântărește 4050 kg s-a plătit din fondul catedralei, iar celelalte patru clopote s-au plătit de către distinsa familie a d-lui Mircea Frențiu din Arad.

Clopoțele cântăresc în total 6.565 kg, respectiv: 4050, 1070, 745, 450, 250 kg și redau sunetele: Mi, Fa diez, La, Do diez (două). Clopoțele au fost transportate pe un trailer special amenajat, prin bunăvoința S.C. Volanul S.A. Arad. Au fost întâmpinate în șantierul catedralei de către Chiriarch înconjurat de membrii Permanenței Consiliului Eparhial, la Vecernia

Primirea clopotelor

Slujba de primire a clopotelor

praznicului „Intrării Maicii Domnului în Biserică”, 21 noiembrie 2003 și au fost sfințite de către Preasfințitul Episcop Timotei și un sobor de preoți, în prezența Președintelui României, a oficialităților și a unui mare număr de credincioși, de ziua națională a României, la 1 decembrie 2003.

Slujba de sfințire a clopotelor Catedralei

Iconostasul catedralei

O podoabă deosebită a Catedralei arhiepiscopale o reprezintă iconostasul și mobilierul din lemn de paltin, sortat din pădurile județului.

Parte însemnată din materialul lemnos s-a primit donație din partea Ministerului de resort, restul fiind achiziționat cu sprijinul Ocoalelor silvice din județ.

Confecționarea mobilierului s-a făcut de către S.C. IMAR S.A. prin contribuția exclusivă a d-lui dr. Constantin G. Păunescu (București). Proiectul iconostasului a fost realizat de către sculptorul arhitect Sorin Martin. Iconostasul a fost sculptat din lemn de paltin, L=12,5 m; l=10,5 m, de către

proiectant și o echipă din cei mai de seamă sculptori ai respectivei fabrici de mobilă.

Iconostasul a fost poleit cu foiță de aur de 24 k. prin metoda „Boluș” de către o firmă specializată din

Montarea iconastului

Confecționarea iconostasului la IMAR Arad

Iconostasul înainte de poleire

Iași susținută financiar de către unul dintre cei mai de seamă sponsori ai Catedralei, d-nul Ion Sandu, președintele PAB România. Iconostasul paraclisului catedralei a fost sculptat de aceeași echipă prin jertfelnicia distinsei familii Liviu și Elena Marandiuc din Arad.

Policandrul și corpurile de iluminat

Catedrala arhiepiscopală a fost binecuvântată de Dumnezeu prin înțeleapta îndrumare a Chiriarhului, de a procura obiectele de cult și corpurile de iluminat dintr-o sursă

Iconostasul poleit cu foiță de aur 24 k. (tehnica Bolus)

Iconostasul cu policanul central și corpurile de iluminat

Candelabrul amvonului cu șapte brațe

Sfeșnic împărătesc

credibilă leagănului Ortodoxiei, Tesalonic din Grecia. Astfel, în baza deciziei chiriarhale cu nr. 3.012 din 2005, s-a constituit o delegație formată din: arhitectul catedralei, administratorul catedralei și un reprezentant din partea sponsorilor care s-au deplasat în Grecia pentru a alege corpurile de iluminat.

Policandrul și corpurile de iluminat au fost comandate firmei

„Anastasios Mihailidis”, în urma vizitării a 21 de biserici ortodoxe din Tesalonic, unde producătorul a distribuit obiecte de cult. Comisia a selectat componente din mai multe locuri, fără a copia vreun obiect de cult și a constituit un unicat în alcătuirea corpurilor de iluminat pentru Catedrală.

La solicitarea expresă a Chiriarhului cu adresa nr. 2.138 din 2006 către S.C. Romtrans S.A. Arad, renumită firmă de transport internațional, s-a asigurat transportul gratuit, prin bunăvoința directorului general, domnul Petru Popa.

Împodobită astfel, Catedrala aștepta ziua târnosirii cu candela aprinsă și înzestrarea cu următoarele corpuri de iluminat:

Candelabrul cu cinci brațe din paraisul catedralei

Corpuri de iluminat în jurul catedralei

Un *Policandru* dotat cu șapte nivele, din bronz masiv, șlefuit și tratat (tip calcedon), cu horă în diametru de 4.20 m și 12 laturi dotat cu 243 becuri, în valoare de 29.000 Euro.

Patru *candelabre fără horă*, cu 6 etaje, din bronz masiv, șlefuit și tratat, dotat cu 144 becuri, fiecare în valoare de 9.500 euro/buc, montate unul în fața altarului, două în absidele laterale și unul în naos.

Patru *candelabre fără horă*, cu trei etaje, din bronz masiv, șlefuit și tratat, dotat cu 30 becuri fiecare în valoare de 2.500

euro/buc, montate în balcoanele laterale.

88 *aplice cu trei brațe*, tip vultur, valoare 160 euro/buc, montate pe pereții și stâlpii de susținere.

76 *aplice cu două brațe*, tip vultur, valoare 110 euro/buc, montate pe pereții și stâlpii de susținere.

Două *sfeșnice împărățești*, bronz masiv șlefuit, așezate pe soleia din fața altarului, valoare 4.000 euro/buc.

Un aport deosebit la procurarea corpurilor de iluminat l-a avut prof. univ. dr. Aurel Ardelean, președintele Universității „Vasile Goldiș” Arad și familia domnului Dorel Zbârcea.

Icoana hramului

Hramul Catedralei, „Sfânta Treime” (după Rubliov), este reprezentat pe frontispiciu printr-o lucrare de excepție în mozaic, executată de S.C. Art Georgies Iași, în suprafață de 32 mp, prin contribuția exclusivă a distinsei familii gen. Ioan Heredea cu soția Dorina și fiica Ioana.

Mozaicuri în fridele exterioare ale Catedralei

Încurajați de inițiativa donatorului icoanei de hram, de seriozitatea și profesionalismul mozaicarului prof. Virgil Moraru, reprezentantul SC Art Georgies SRL Iași, Chiriarhul a luat inițiativa ornamentării fridelelor exterioare ale Catedralei cu icoane de mozaic. Inițiativa a prins contur cu repeziciune, credincioșii luând la cunoștință posibilitatea donării acestor icoane și mențiunea scrisă a calității de donator pe fiecare icoană, chiar dacă aceasta nu era vizibilă de jos.

Așa s-au donat 44 de icoane mozaic în fridele existente arhitectural, la cota +18 m.

Ordinea amplasării icoanelor în fride a fost stabilită plecând de la icoana centrală a hramului „Sfânta

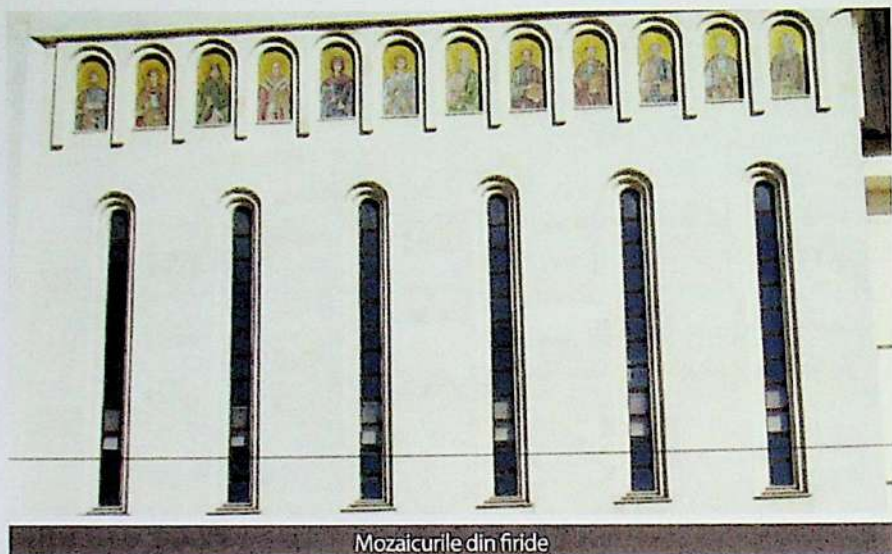
Icoana hramului „Sfânta Treime”

Treime”, apoi Maica Domnului, Sfântul Ioan Botezătorul, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil.

Din ceata proorocilor Sfântul Prooroc Moise și Ilie. Din ceata apostolilor: Sfinții Apostoli Petru și Andrei, Pavel, Iacob, Iacob fra-

Icoană mozaic din fridă

Mozaicurile din fride

tele Domnului și Timotei; cei patru Evangheliști: Matei, Ioan, Luca, și Marcu; Sfinții Mucenici Arhidiaconi: Ștefan și Laurențiu; Sfinte femei: Maria Magdalena și Marta; Sfinți Ierarhi: Nicolae, Iosif de la Partoș, Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfințit; Sfinți Mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Teodor Tiron și Pantelimon; Sfinți doctori fără de arginți: Cosma și Damian; Sfinți Mucenici români: Sava Brancovici și Ilie Iorest; Sfinte Mucenițe: Varvara, Filoteia, Ecaterina și Cristina; Sfinți cuvioși și cuvioase: Ioan de la Prislop, Visarion Sarai, Simion Stâlpnicul, Daniil Stâlpnicul, Parascheva, Teodora de la Sihla; Sfinții drepti Ioachim și Ana. Costul unei fride de mozaic a fost de 1175 euro.

Sfințirea obiectelor de cult donate de către credincioși

Râvna credincioșilor pentru împodobirea bisericii s-a materializat pe lângă donațiile ce au susținut ritmul lucrării, cu însemnate obiecte de cult cumpărate din Grecia, în special sfintele vase, Sfântul Chivot și cele necesare în sfântul altar, dăruite de către familia credinciosului Ioan Hudac.

Icoanele prăznicare ale Catedralei

Icoanele prăznicare rânduite pentru praznicile și sărbătorile din cursul anului bisericesc au fost pictate de către prof. dr. în arte vizuale

Slujba de sfințire a obiectelor de cult donate catedralei

Slujba de sfințire a icoanelor prăznicare

Cătălin Cezar Băluț din București, pictură în ulei pe lemn. Au fost donate de către credincioșii participanți la slujbele din paraclisul Catedralei și sfințite de către Chiriarh și preoții Catedralei.

Amenajarea spațiului ambiental Catedralei

Țimpul scurs de la începutul construcției până la finalizarea lucrărilor Catedralei, a adus multe schimbări în Planul Urbanistic de Zonă a municipiului. La acordarea autorizației de construcție în anul 1992, se știa că „terasa Podgoria” amplasată în partea dreaptă a construcției se va demola, pentru a

crea posibilitatea unei noi benzi de circulație ce ar mări curtea Catedralei cu cel puțin șapte metri. De atunci respectiva construcție s-a privatizat și a rămas pe loc. La fel, despre benzinăria de la piciorul podului spre cartierul Grădiște, partea de nord a Catedralei, se știa că se va restrânge pentru a permite fluidizarea circulației în jurul Catedralei, dimpotrivă s-a extins.

În aceste circumstanțe, prin implicarea deosebită a Primăriei municipiului Arad s-au deviat liniile de tramvai cu câțiva metri, reușindu-se ridicarea unei platforme în jurul Catedralei. La amenajarea acestora și a celorlalte lucrări și-a adus un aport deosebit d-nul ing. Victor Micluța.

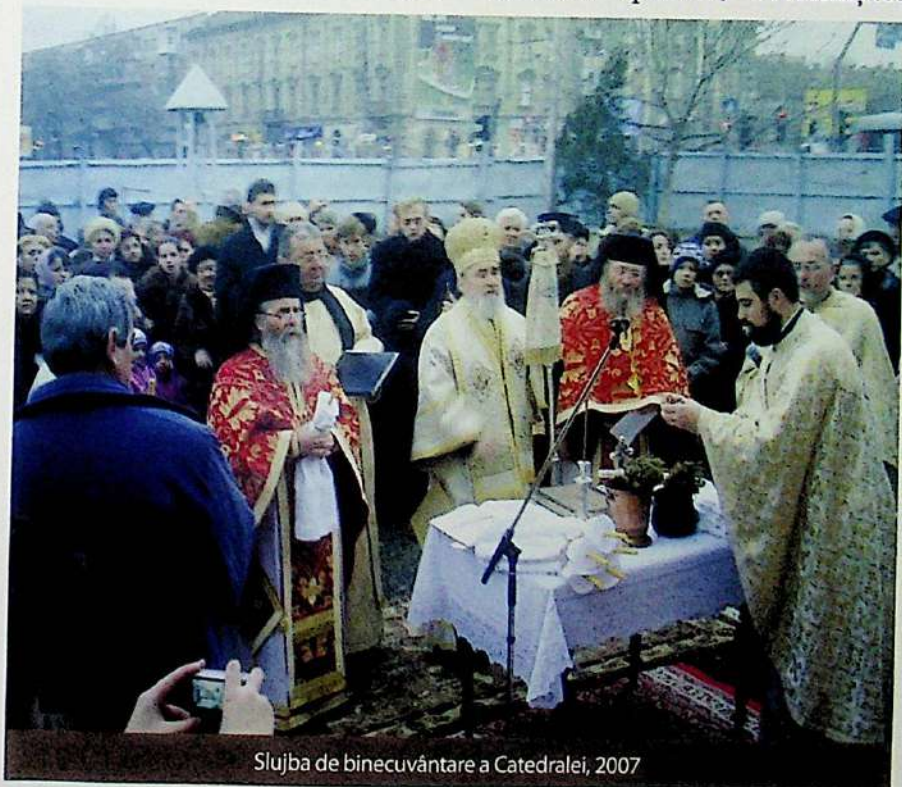
Binecuvântarea noii construcții în anul 2007

În contextul împlinirii a 300 de ani de atestare documentară a eparhiei Aradului, în Ajunul Nașterii Domnului, duminică 24 decembrie 2007, Preasfințitul Episcop Timotei a binecuvântat strădaniile depuse pentru ridicarea Catedralei eparhiale. La slujba de sfințire a lucrărilor, urmată de slujirea primei Sfinte Liturghii în biserica mare a Catedralei au participat, alături de Chiriarh și preoții catedrali, stareții celor două mănăstiri din vecină-

tatea Aradului: Preacuviosul Părinte arhimandrit Nestor Iovan de la mănăstirea Hodoș-Bodrog și Preacuviosul Părinte arhimandrit Ilarion Tăuceanu de la mănăstirea Feredeșu.

Zestrea spirituală a Catedralei

Vestea edificării noii Catedrale episcopale în municipiul Arad a ajuns și în cetatea Vaticanului, prin tinerii români ortodocși studenți la Roma. Dorința Întâistătorului eparhiei, Preasfințitul

Slujba de binecuvântare a Catedralei, 2007

Episcop Timotei, de a avea în Catedrala episcopală o părticică din moaștele unui sfânt, a fost împlinită prin voia și lucrarea Preasfintei Treimi și bunăvoința Eminenței Sale Angelo Cardinal Comastri care, în scrisoarea adresată Chiriarhului cu acest prilej menționează: „Ca semn al credinței și unirii spirituale, urmare cererii deosebite, mă grăbesc să vă ofer o relicvă – ex ossibus Sancti Ioannis Chrysostomi.” După primirea Sfintelor moaște Înaltpreasfinția Sa cu recunoștință răspunde „Doresc sincer să mulțumesc Emi-

nenței Voastre pentru bunătatea și atenția manifestată cererii mele, trimițându-mi Sfinte moaște a Sfântului Ioan Gură de Aur, care vor fi așezate în noua Catedrală Arhiepiscopală” (Temei nr. 540 din 20.02.2008).

Sfintele moaște au fost așezate într-o raclă de argint (1,30 m x 0,45m) confecționată la Monetăria Statului Român. Cheltuielile confecționării raclei, cât și a baldachinului în care este adăpostită au fost achitate de către SIF Banat-Crișana prin bunăvoința d-lui Președinte, ec. dr. Ioan Cuzman.

Slujba de binecuvântare a noii construcții

Primirea sfințelor moaște și prăznuirea Sfântului Ioan Gură de Aur

Membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române participanți la slujba de târnosire

Târnosirea Catedralei

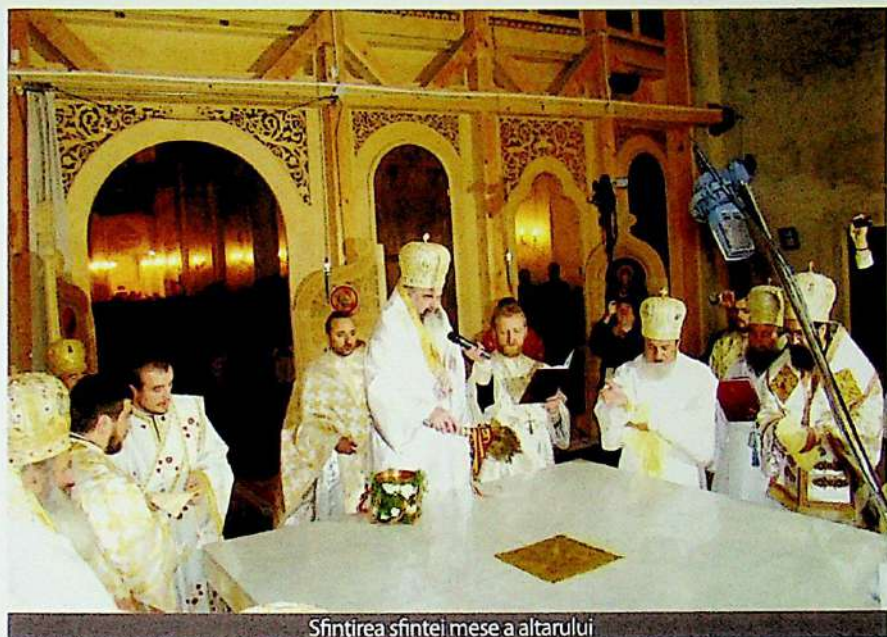
La Praznicul Celui între Sfinți Părintelui nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei al anului 2008, noua Catedrală purtând hramul „Sfânta Treime” a fost târnosită de către Preafericitul Părinte Patriarh DANIEL, însoțit de membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române,

Din încredințarea Prefericirii Sale, la aceeași slujbă s-a târnosit de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Laurențiu Streza al Ardealului și Paraclisul Catedralei Episcopale, primind hramul „Sfântul Ierarh

Nicolae”. Rămân memorabile cuvintele Preasfințitului Episcop Timotei rostite la slujba târnosirii:

„Și dacă la sfârșitul mileniului al doilea, când s-a inițiat și început lucrarea, cei chemați a răspunde asupra chipului în care Ortodoxia se mărturisește prin ea, ascultând glasul poporului lui Dumnezeu, au găsit împlinirea celor de trebuință... avem încredere că întregul plan și întreaga realizare își va dovedi eficacitatea pentru totdeauna...”

Înaintașii au visat o catedrală. Realizarea ei înseamnă împlinirea și a celorlalte idealuri legate de ea, în unitatea tuturor celorlalte instituții ale neamului”.

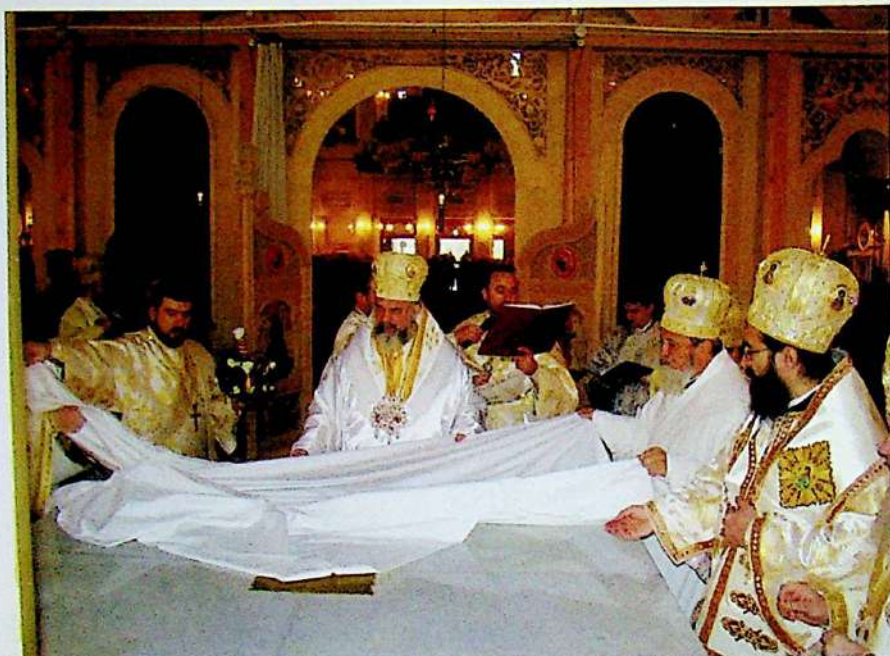
Sfințirea sfintei mese a altarului

Pictura iconostasului, a paraclisului cu hramul Sfântul Nicolae și mozaicuri interioare

Lucrările de pictură a iconostasului au fost încredințate prof. Cezar Cătălin Băluț, după un proiect întocmit de pictorul Gheorghe Bratiloveanu, din Suceava. Spațiile dintre scenele pictate în proporție de 15-20 %, sunt acoperite cu foiță de aur de 24K.

În aceeași perioadă, au început și lucrările de pictură în Paraclisul Catedralei, cu Hramul Sfântul Ierarh Nicolae. Au fost executate de pictorul Dumitru Macovei, sub directa coordonare a pictorului Cezar Cătălin Băluț. Suprafața pic-

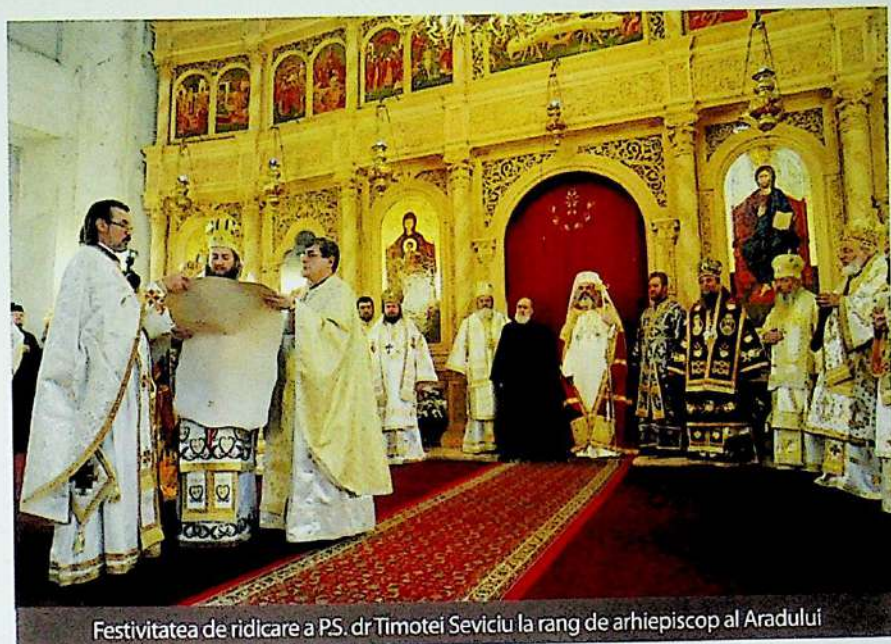
turală fiind în întregime din beton, s-a recomandat de către specialiști o pictură în „tempera”. Pereții laterali au fost împodobiți cu 12 tablouri de mozaic combinat cu email și reprezintă pasaje din viața Mântuitorului, îndeobște pilde și minuni, avându-se în vedere destinația Paraclisului ca loc de slujire pentru copii și tineret. Mozaicurile s-au făcut în mare parte pe cheltuiala Chiriarhului (opt icoane), a preoților slujitori (două icoane), iar tablourile votive, Preafericitul Părinte Daniel și Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, au fost donate de către executant, prof. Virgil Moraru, reprezentant al SC Artgeorgies Srl, Iași.

Îmbrăcarea sfintei mese a altarului

Preafericitul Părinte Daniel, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române înconjurat de Membrii Sfântului Sinod la slujba de târnosire a catedralei

Festivitatea de ridicare a PS. dr Timotei Sevcicu la rang de arhiepiscop al Aradului

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel împreună cu membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la festivitatea de ridicare a eparhiei la rang de arhiepiscopie

Pictura Catedralei

La un an după târnosirea Catedralei au început lucrările de pictură în tehnica fresco. La recomandarea Preafericitului Părinte Patriarh și cu avizul Comisiei de Pictură Bisericească a Patriarhiei Române, lucrarea a fost încredințată pictorului prof. Cezar Călin Băluț, doctor în arte vizuale. Începuturile picturii în altarul Catedralei, un proiect foarte ambițios al pictorului, a avut un impact pozitiv asupra credincioșilor arădeni și nu numai.

Până în prezent, sunt pictați 2750 m.p. (altarul, suprafața din fața iconostasului pronaosul și balconul corului).

Pictura icoanelor de pe iconostas

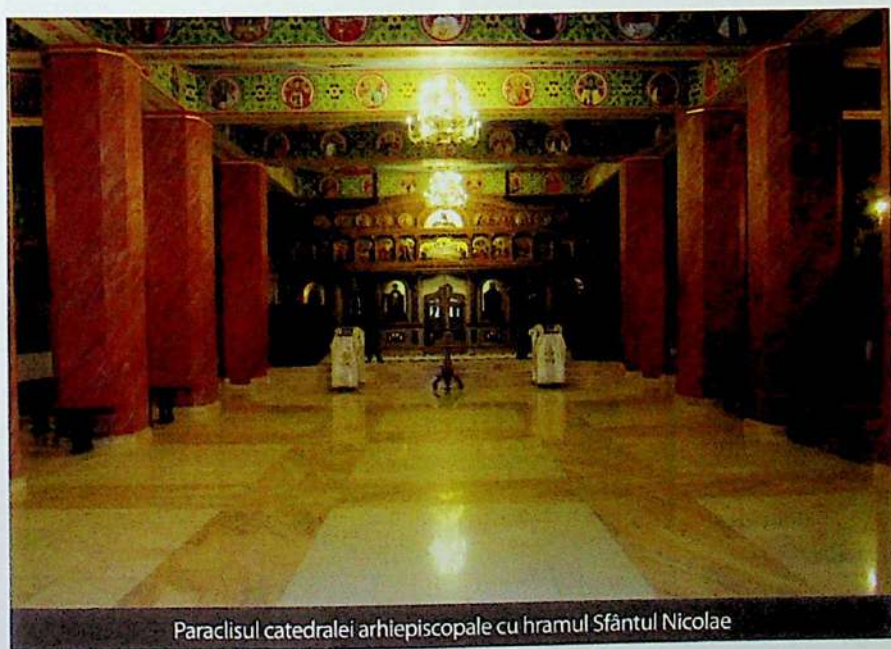
Catedrala arhiepiscopală este și proprietară de drept a terenului în suprafață de 6.134 mp, iar clădirea aferentă este înscrisă în C.F. și deține autorizație de funcționare ca locaș de cult.

Pictură din altarul Catedralei (fresco)

Paraclisul catedralei arhiepiscopale cu hramul Sfântul Nicolae în timpul picturii

Paraclisul catedralei arhiepiscopale cu hramul Sfântul Nicolae

Mozaicuri din paraclisul catedralei

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel

Înaltpresfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei

Activitatea Liturgică în Noua Catedrală

În continuare, activitatea liturgică la Catedrala arhiepiscopală s-a desfășurat prin participarea Chiriarhului în duminici, sărbători, la Sfintete Taine și ierurgii, alături de soborul slujitor într-o atmosferă solemnă.

În primăvara anului 2009, cu binecuvântarea Chiriarhului, s-a înființat de către diac. prof. Lavinie Morar, corul Catedralei eparhiale, cu un număr de 45 de membri.

De atunci, corul dă răspunsurile liturgice din două în două duminici, în alternanță cu strana Catedralei, care promovează cântarea în comun, tradițională, după prof. Trifon Lugojan.

Catedrala eparhială a găzduit festivitatea ridicării eparhiei la rang de Arhiepiscopie și a Chiriarhului la rang de Arhiepiscop, prin prezența și slujirea Preafericitului Părinte Patriarh DANIEL, înconjurat de membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe.

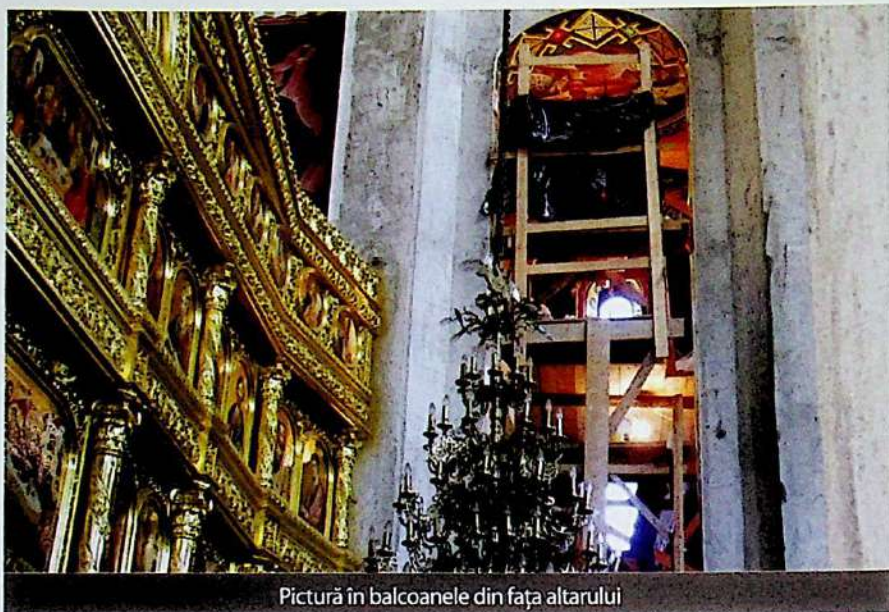
Slujba solemnă a avut loc la data de 28 noiembrie 2009, răspunsurile liturgice au fost date de corul Catedralei arhiepiscopale.

Costurile lucrărilor de construcție a Catedralei până la târnosire

Așa cum rezultă din evidențele contabile și Hrisovul de târnosire a Catedralei, costurile pentru ridi-

Corul catedralei la aniversarea a cinci ani de activitate

Pictură în balcoanele din fața altarului

care a monumentalei construcții au ajuns la suma de 15.170.000 lei, adică 6.980.000 dolari SUA. Suma s-a constituit din însemnata contribuție a credincioșilor arădeni la care se adaugă contribuția Guvernului României, Secretariatului de Stat pentru Culte, Consiliului Județean Arad, Primăriei Municipiului Arad și a numeroaselor societăți comerciale arădene.

Construcția înglobează în prezent peste 7.000 mc pietriș și nisip pentru fundare, peste 9.500 mc beton, peste 15.000 t oțel beton, peste 7.800 mp placaje de calcar și granit, peste 7.500 mp marmură de Rușchița. S-au folosit peste 27.400 mp cofraje, la care se adaugă tabla de cupru, instalații de

încălzire folosind agent termic primar, instalații electrice, sistem modern de sonorizare, sistem de supraveghere video, sistem antiefracție și antiincendiu, sistem electric cu comandă electronică pentru clopote, precum și alte instalații care asigură toate utilitățile necesare unui edificiu modern.

Lucrări rămase de executat

Până în acest moment, au fost pictați aproximativ 2750 m.p., urmând ca până anul viitor (2017) în toamnă, să mai fie finalizați încă aproximativ 1.500 m.p. (conform ultimului contract de pictură). În medie, în cei cinci ani s-au

pictat 710 m.p pe an, în condiții estetice și tehnice deosebite. Pe viitor, au rămas de executat aproximativ 3.000 m.p. la care se adaugă lucrările de pardoseală a interiorului cu marmură de Rușchița în suprafață de 600 m.p.

Personalul slujitor al Catedralei

Î.P.S. dr. Timotei Seviciu – arhi-
episcop

Pr. Simion Mladin – ecleziarh
și administratorul Catedralei

Pr. economist Gheorghe Gogan
– preot catedral

Pr. dr. Mircea Florin Cricovean
– preot catedral

Diacon Alexandru Adrian Tiulea

Diacon Cristian Porcolean.

Cântăreți la strana Catedralei,
studenți la Facultatea de Teologie
din Arad: Daniel Cociuba, Liviu
Bisorca, Marinel Roz

Paraclisier: Ioan Serac

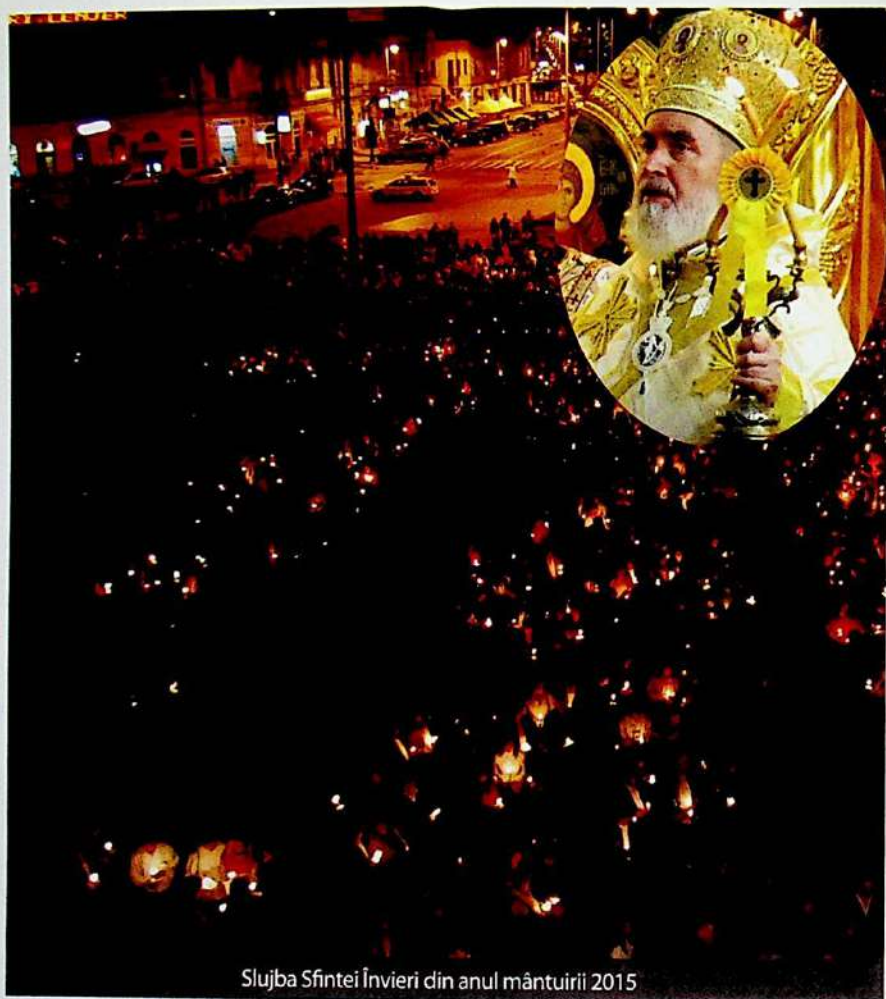
Casier: Doinița Sirb și Mariana
Ghiran

Prescurăriță: Adriana Milaș Dori

Îngrijitor: Ana Șnaider.

Personalul neclerical, deservent al Catedralei arhiepiscopale

Slujba Sfintei Învieri din anul mântuirii 2015

Parcursirea celor 25 de ani în realizarea mărețului edificiu al construirii Catedralei arhiepiscopale este cu neputință a fi exprimată în cuvinte.

Lăsăm satisfacție celor ce vor aduce critici obiective, sau mai puțin obiective.

Construcția catedralei a fost un examen nu ușor de promovat

pentru proiectant, constructor și beneficiar, dar peste toate a guvernat efortul colectiv și susținut al fiecăruia dintre cei responsabili, impulsiona de trăirea creștină, jertfirea de sine și încrederea în izbândă, promovate prin cuvânt și faptă de ctitorul ei Întâistătătorul Arhiepiscopiei Înaltpreasfințitul Dr. Timotei Seviciu.

Cei ce zidesc biserici rămân de-a pururea vii

Narațiunea construcției fiecărei biserici are puncte comune în legenda din popor; mesajul legendei este „acceptarea jertfei ființei iubite pentru a construi ceva durabil”. Catedrala este altarul unde la fiecare Sfântă Liturghie Hristos Mântuitorul se jertfește pentru noi, dar primește și jertfa noastră „ale Tale dintru ale Tale, Ție Ți aducem de toate și pentru toate” și o răsplătește, transformându-o în În-suși Preacuratul Său Trup și Sfântul Său Sânge pentru noi, spre dobândirea vieții veșnice. Cei ce zidesc biserici, se zidesc în edificiul ei, rămânând pururea vii prin ea.^[6]

„Mulțumind lui Dumnezeu pentru toate, ne rugăm să primească jertfa tuturor celor care au ajutat la înălțarea și împodobirea Sfintei Catedrale, să binecuvinteze strădaniile tuturor celor care au jertfit și s-au ostenit, să le dăruiască pace și întru toate cele de folos. Înscris Doamne în cartea vieții tale pe toți jertfătorii și închinătorii acestui sfânt locaș, umple-i pe toți de dragoste și desăvârșită unire către Sfântă Biserică Ta și jertfelnică slujire a neamului nostru, ca și prin aceasta să fie preamărit Numele Tău cel Sfânt. Amin!” (din Hrisovul de târnosire al Catedralei, 6 decembrie 2008)

Note:

1. Ioan Rusu, *Cuvântare la Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, patronul bisericii catedrale din Arad, în Biserica și Școala*, an VII, nr. 28, 10-23 iulie 1883, pag. 244.
2. Șt. Pop, *Frământări în jurul scaunului episcopesc ortodox de la Arad*, 1929, pag. 16.
3. *Telegraful Român*, anul XXII, nr. 8 din 27 ianuarie - 8 februarie 1874, pag. 31.
4. Pavel Vesa, *Episcopia Aradului: istorie, cultură, mentalități, 1701-1918*, Universitatea "Babeș-Bolyai". Institutul de Istorie Ecclesiastică, Editura Presa Universitară Clujeană, 2006.
5. Melentie Nica, *Catedrala Aradului în istorie*, în *Calendarul creștin ortodox*, an 1998.
6. Timotei Sevcicu, Arhiepiscop, *Cărămizile Catedralei*, în *Calendarul creștin ortodox*, an 2005.
7. *Molitvelnicul cel mare, Troparul gl. 8, Sfânta Taină a Botezului*, Ed. Creștină strămoșască, București, 1896.
8. *Antologhion, Doxologia mare din Slujba Utreniei*, Editura Episcopiei Aradului, Vol. 1, pag. 44
9. I.G. Coman, pr. prof., *Patrologie*, București, 1956
10. www.episcopiaaradului.ro

Abstract

On November 24, 1991, the words of Peter the Apostle (1 Peter 2, 6) came true in Arad: "See, I lay a stone in Zion, a chosen and precious cornerstone, and the one who trusts in Him will never be put to shame", in the Podgoria Square park in front of the CFR Palace, which used to host an obelisk of the Soviet soldier, relocated, together with its Romanian counterpart, in "Pomenirea" Cemetery, under the supervision of the Church of the Apostles Peter and Paul, pertaining to the Eparchial Centre. The planner of the building, the Arad Planning Institute, led by architect Gheorghe Seculici, with the plans of the building entrusted to architect Ioan Hăprian, was chosen by the Eparchial Council and approved by a Supporting Committee for the Construction of the Cathedral.

The contractor of the work, S.C. ICIM S.A., led by Eng. Ioan Faur, was chosen by auction and undertook to accomplish the initial tender, returning each month the profit due to the construction, and becoming thus the benefactor of this achievement.

Construction works began in

1994, following the preparation of the foundation ground. In 1995 a chapel was raised on the building site, which later became known as the "little church" among the faithful. It was sanctified during the vespers for the Feast of the Transfiguration, on August 6, 1995. In autumn 1996, the infrastructure of the construction was finalised and an oratory was temporarily arranged and sanctified on December 22, 1996, by His Eminence Timotei Sevciciu, PhD, Bishop of Arad.

At the Feast of Our Father among the Saints Nicholas Archbishop of Myra in 2008, the new Cathedral, bearing the name of "Holy Trinity", was consecrated by His Beatitude Patriarch DANIEL, accompanied by hierarchs, members of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church. During the same service the Oratory of the Archdiocesan Cathedral, located on the semi-basement, was also consecrated by His Eminence Archbishop and Metropolitan of Ardeal Laurențiu Streza, PhD, being dedicated to Saint Nicholas.

2010 marked the beginning of mural painting works, as well as the painting of the iconostasis, entrusted to painter Prof. Cezar Cătălin Băluț.

Această broșură s-a tipărit cu sprijinul financiar al familiei ing. Ioan Faur.

Text: preot Simion Mladin - ecleziarh și administrator al Catedralei.

Foto: diacon Alexandru Tiulea.

Design: Călin Chendea.

© Editura Arhiepiscopiei Aradului

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MLADIN, SIMION

Catedrala Ortodoxă "Sfânta Treime" din Arad / pr. Simion Mladin.

- Arad : Editura Arhiepiscopiei Aradului, 2016

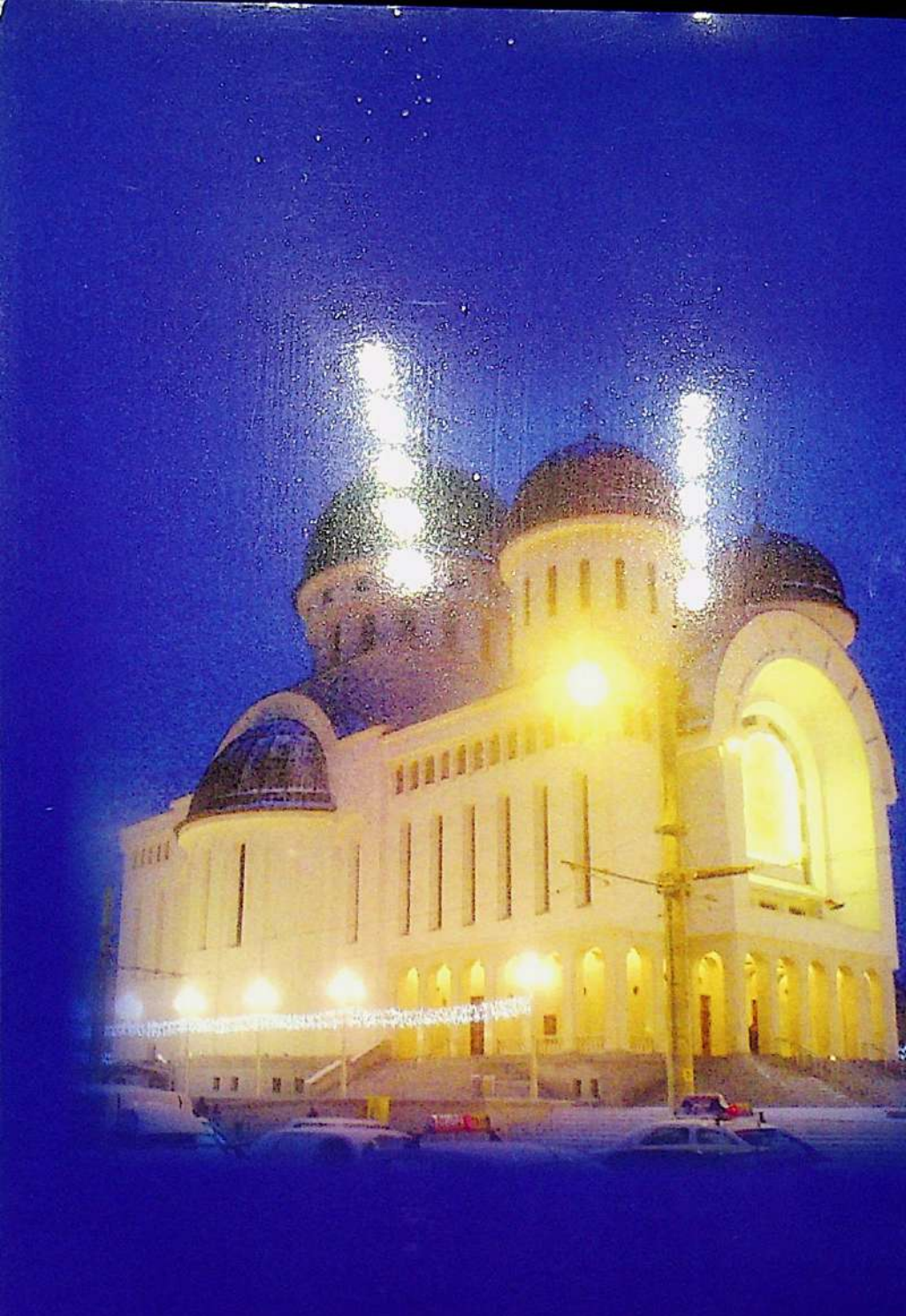
Conține bibliografie

ISBN 978-606-94110-2-5

726.6(498 Arad)

Arad, 2016

ISBN 978-606-94110-2-5

